

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 233

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
44.	— Lege privind cooperarea judiciară dintre România și Curtea Penală Internațională	2–9
262.	— Decret pentru promulgarea Legii privind cooperarea judiciară dintre România și Curtea Penală Internațională	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 782 din 23 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002.....	10–12
	Decizia nr. 784 din 23 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 56, ale art. 76 și ale art. 82 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii	12–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
325.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea anexei nr. 4 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.666/2020 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor și documentelor utilizate în activitatea de verificare documentară	15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind cooperarea judiciară dintre România și Curtea Penală Internațională**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Domeniul de aplicare

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează cooperarea judiciară dintre România și Curtea Penală Internațională, instituită prin Statutul Curții Penale Internaționale, adoptat la Roma la 17 iulie 1998, ratificat de România prin Legea nr. 111/2002, denumit în continuare *Statut*, și stabilește autoritățile responsabile pentru cooperare.

(2) Cooperarea dintre România și Curtea Penală Internațională se desfășoară în conformitate cu dispozițiile art. 86 din Statut.

(3) Prezenta lege reglementează procedurile care să permită realizarea oricărei forme de cooperare judiciară cu Curtea Penală Internațională, astfel cum sunt reglementate de Statut.

(4) Prevederile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu cele ale Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele ale Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură penală*, dacă prin prezenta lege nu se dispune altfel.

Definiții

Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile următoare se definesc astfel:

a) „predarea” se referă la procedura prin care Înalta Curte de Casație și Justiție dispune cu privire la executarea unei cereri formulate în acest sens de către Curtea Penală Internațională, în conformitate cu art. 89 din Statut, în vederea condamnării unei persoane sau a executării unei pedepse privative de libertate de către o persoană;

b) „persoană solicitată” se referă la persoana care constituie subiectul unei proceduri de predare;

c) „persoană predată” se referă la persoana a cărei predare a fost efectuată de către autoritățile române.

Limitele cooperării

Art. 3. — (1) Măsurile solicitate de către Curtea Penală Internațională sunt aduse la îndeplinire potrivit legii române, cu excepția situațiilor în care prin prezenta lege se dispune altfel.

(2) O solicitare a Curții Penale Internaționale poate fi respinsă, în tot sau în parte, dacă executarea acesteia ar putea aduce atingere intereselor de securitate națională ale României.

(3) În executarea cererilor formulate de către Curtea Penală Internațională, statul român va acționa într-o manieră compatibilă cu obligațiile care îi incumbă potrivit normelor de drept internațional, inclusiv a celor rezultate din tratatele la care România este parte, raportate la obligația generală de a coopera cu Curtea Penală Internațională, potrivit art. 86 din Statut.

(4) În situația în care într-un caz concret se identifică vreuna dintre limitele cooperării prevăzute la alin. (1)—(3), Ministerul Justiției, din oficiu sau la solicitarea autorității judiciare române competente, inițiază neîntârziat consultări cu Curtea Penală Internațională.

Autoritatea centrală

Art. 4. — (1) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Ministerul Justiției este desemnat ca autoritate centrală.

(2) În îndeplinirea obligațiilor de autoritate centrală, Ministerul Justiției, prin direcția de specialitate, primește și efectuează examenul de regularitate internațională cu privire la cererile formulate de către Curtea Penală Internațională, le înaintează neîntârziat spre soluționare autorităților judiciare române competente și transmite Curții Penale Internaționale documentele și probele obținute în executarea acestora.

(3) Ministerul Justiției poate solicita Curții Penale Internaționale completarea sau după caz rectificarea cererilor și documentelor anexate, în urma efectuării examenului de regularitate internațională.

(4) Autoritatea centrală are de asemenea următoarele atribuții:

a) inițiază consultări cu autoritățile judiciare române competente și cu Curtea Penală Internațională, în vederea facilitării cooperării judiciare, în limitele competențelor sale, din oficiu sau la solicitarea acestora;

b) poate formula o cerere de recuperare de la Curtea Penală Internațională a unor cheltuieli, ocazionate de executarea unor cereri, la solicitarea autorităților judiciare române;

c) decide cu privire la solicitările de tranzit, formulate potrivit dispozițiilor art. 8;

d) poate exercita orice alte atribuții rezultate din prevederile Statutului în vederea îndeplinirii obligației generale de a coopera, atunci când este cazul.

(5) Ministerul Justiției informează Ministerul Afacerilor Externe cu privire la măsurile luate ori de câte ori apreciază necesar.

Arestarea provizorie

Art. 5. — (1) Cererea de arestare provizorie formulată de Curtea Penală Internațională, în situații de urgență, anterior transmiterii cererii de predare, se transmite, în scris, Ministerului Justiției.

(2) Cererea de arestare provizorie conține:

- a) semnalmentele persoanei solicitate, suficiente pentru identificare;
- b) localizarea probabilă a persoanei;
- c) expunerea succintă a faptelor, inclusiv, dacă este posibil, data și locul producerii acestora;
- d) o declarație cu privire la existența unui mandat de arestare;
- e) o declarație indicând că va urma o cerere de predare a persoanei urmărite.

(3) Ministerul Justiției efectuează examenul de regularitate în termen de 24 de ore de la primirea cererii. Examenul de regularitate internațională are ca scop verificarea cererii de arestare provizorie și a documentelor anexate acesteia, prin raportare la dispozițiile Statutului și ale prezentei legi.

(4) În cazul în care constată că nu sunt îndeplinite condițiile de regularitate, Ministerul Justiției solicită completarea cererii sau, după caz, a documentelor anexate, în cel mai scurt timp posibil.

(5) În cazul în care constată îndeplinirea condițiilor de regularitate, Ministerul Justiției transmite cererea către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în termen de 48 de ore de la primirea acesteia.

(6) După identificarea persoanei solicitate, procurorul poate lua împotriva acesteia măsura reținerii pentru o perioadă de maximum 24 de ore, numai după ascultarea acesteia în prezența apărătorului, ales sau numit din oficiu. Dispozițiile art. 88—92 și ale art. 209 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

(7) În cazul în care apreciază că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, procurorul sesizează de îndată Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru a aprecia cu privire la luarea măsurii arestării provizorii.

(8) Cererea de arestare provizorie se soluționează în camera de consiliu, cu ascultarea persoanei solicitate în prezența apărătorului și cu participarea procurorului. Instanța dispune prin încheiere motivată.

(9) Împotriva încheierii prevăzute la alin. (8) poate fi formulată contestație, de către persoana solicitată sau de procuror, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se soluționează de către un alt complet al Înaltei Curți de Casație și Justiție în termen de 5 zile. Mandatul de arestare provizorie se emite de către completul care soluționează cererea în primă instanță sau, după caz, de către completul care a soluționat contestația. Contestația nu este suspensivă de executare.

(10) Măsura arestării provizorii se execută într-un centru de reținere și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, cu excepția situației în care persoana solicitată s-ar afla în executarea unei pedepse într-un penitenciar din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, caz în care măsura arestării provizorii se execută în penitenciarul respectiv.

(11) Durata inițială a măsurii arestării provizorii este de maximum 30 de zile. Durata maximă a arestării provizorii, anterior primirii cererii de predare, este de 60 de zile. În cursul procedurii, instanța de judecată verifică periodic, nu mai târziu de 30 de zile, necesitatea menținerii măsurii arestării provizorii, putând dispune, după caz, menținerea măsurii, revocarea sau înlocuirea cu măsura arestului la domiciliu, controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, în funcție de circumstanțele cauzei și de riscul concret de sustragere a persoanei urmărite. Punerea în libertate a persoanei solicitate nu exclude arestarea ulterioară în vederea predării.

(12) Persoana solicitată poate consimți la predare anterior expirării termenului de 60 de zile, caz în care nu mai este obligatorie prezentarea cererii de predare. Instanța se asigură că persoana solicitată își dă consimțământul în deplină cunoștință de cauză asupra consecințelor. În acest sens, persoanei solicitate i se va lua o declarație, care va fi semnată de către aceasta, de către avocat, de președintele completului și de grefier, precum și, dacă este cazul, de către interpret.

(13) În cazul prevăzut la alin. (12), instanța se pronunță prin sentință definitivă. Sentința se redactează în 24 de ore și se comunică Ministerului Justiției, care va informa de îndată Curtea Penală Internațională și Centrul de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. În baza sentinței definitive va fi emis mandatul de arestare în vederea predării. Persoana predată va fi ținută în stare de arest până la predarea efectivă.

Predarea unei persoane în vederea urmăririi penale, judecării sau executării unei pedepse privative de libertate

Art. 6. — (1) Cererea de predare poate fi formulată de către Curtea Penală Internațională, potrivit Statutului, în vederea efectuării urmăririi penale, judecării sau executării unei pedepse privative de libertate.

(2) În procedura de predare, Curtea Penală Internațională este reprezentată de către Ministerul Justiției și Ministerul Public. Ministerul Justiției va fi citat în cadrul soluționării cererii de predare și va putea prezenta concluzii scrise.

(3) Cererea de predare se formulează în scris și se adresează Ministerului Justiției. La cerere se vor anexa, în funcție de faza procesuală, următoarele documente:

- a) copii ale hotărârilor prin care a fost impusă o pedeapsă privativă de libertate sau, după caz, a ordonanței Camerei preliminară sau a actului de sesizare a Curții;
- b) copia mandatului de arestare;
- c) o expunere a faptelor pentru care se solicită predarea;
- d) semnalmentele persoanei solicitate.

(4) Ministerul Justiției efectuează examenul de regularitate, în termen de 3 zile de la primirea cererii. Dispozițiile art. 5 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(5) Cererea de predare și actele anexe se transmit Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Procurorul competent procedează, în termen de 48 de ore de la primirea cererii, la identificarea persoanei, căreia îi aduce la cunoștință conținutul cererii și al actelor transmise de către Curtea Penală Internațională.

(6) Dispozițiile art. 5 alin. (7)—(10) se aplică în mod corespunzător. Arestarea provizorie, revocarea, încetarea sau prelungirea acesteia se dispune sau se constată de către același complet învestit cu soluționarea cererii de predare.

(7) În cursul procedurii, instanța de judecată verifică periodic, dar nu mai târziu de 30 de zile, necesitatea menținerii măsurii arestării provizorii, putând dispune, după caz, menținerea măsurii, revocarea sau înlocuirea cu măsura arestului la domiciliu, controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, în funcție de circumstanțele cauzei și de riscul concret ca persoana urmărită să se sustragă de la judecarea cererii de predare. Durata maximă a arestării provizorii în vederea predării nu poate depăși 180 de zile.

(8) Instanța are obligația de a informa Camera preliminară, prin intermediul autorității centrale, cu privire la orice cerere de înlocuire, revocare sau constatare a încetării măsurii arestării provizorii formulată în cauză.

(9) La luarea unei decizii potrivit alin. (7), instanța va lua în considerare și eventualele recomandări ale Curții Penale Internaționale, formulate potrivit art. 59 paragraful 5 din Statut.

(10) În cazul în care împotriva persoanei solicitate a fost dispusă măsura arestului la domiciliu, a controlului judiciar, a controlului judiciar pe cauțiune sau dacă persoana solicitată este lăsată în libertate, la solicitarea Curții Penale Internaționale, instanța va transmite un raport privind situația persoanei solicitate.

(11) Cererea de predare se soluționează de către un complet al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în camera de consiliu, cu participarea procurorului și a persoanei solicitate. La primul termen, instanța procedează la luarea unei declarații persoanei solicitate, care va fi asistată gratuit de către un apărător din oficiu, dacă nu și-a desemnat un apărător ales, precum și, dacă este cazul, de către un interpret.

(12) Persoana solicitată are dreptul de a declara, în fața instanței, că renunță la a se apăra față de cererea de predare și își dă consimțământul la a fi predată către Curtea Penală Internațională.

(13) Dispozițiile art. 5 alin. (12) și (13) se aplică în mod corespunzător.

(14) Dacă persoana solicitată se opune predării, poate formula apărări și poate propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală. Opoziția persoanei urmărite nu poate viza decât aspecte privind identitatea sau neîndeplinirea condițiilor prevăzute de Statut pentru predare.

(15) Persoana solicitată sau procurorul de ședință poate solicita acordarea unui termen de judecată pentru motive suficient justificate sau pentru administrarea de probe. Procurorul este obligat să contribuie la procurarea datelor și actelor necesare pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite condițiile predării.

(16) Dacă persoana solicitată invocă, în fața instanței, incidența principiului *non bis in idem*, conform art. 20 din Statut, instanța dispune consultarea de îndată a Curții Penale Internaționale, prin intermediul Ministerului Justiției. Dacă, în speță, Curtea Penală Internațională a decis asupra admisibilității, autoritățile române pot da curs cererii de predare. Dacă, în urma consultării Curții Penale Internaționale, se constată că decizia asupra admisibilității este în curs de a fi luată, instanța poate dispune amânarea cauzei până când Curtea Penală Internațională va statua cu privire la admisibilitate.

(17) Instanța dispune prin sentință motivată. Împotriva sentinței poate formula apel persoana solicitată, procurorul sau Ministerul Justiției, în termen de 5 zile de la pronunțare sau, dacă este cazul, de la comunicare. Apelul se soluționează în termen de 5 zile. În baza sentinței definitive prin care s-a dispus predarea va fi emis mandatul de arestare în vederea predării. Persoana predată va fi ținută în stare de arest până la predarea efectivă. Dispozițiile art. 58 din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(18) După rămânerea definitivă, sentința prevăzută la alin. (17) va fi comunicată Ministerului Justiției, care va informa de îndată Curtea Penală Internațională și Centrul de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

(19) Persoana predată urmează să fie preluată de către o escortă desemnată de către Curtea Penală Internațională, de la unul dintre punctele de trecere a frontierei de stat a României, cu sprijinul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

(20) În cazul în care extrădarea sau predarea este cerută simultan de către mai multe state și de către Curtea Penală Internațională, fie pentru aceleași fapte, fie pentru fapte diferite, Ministerul Justiției va notifica de îndată Curtea Penală Internațională și statul solicitant asupra concursului de cereri.

(21) În cazul concursului între o cerere transmisă de către Curtea Penală Internațională și un mandat european de arestare sau o cerere de extrădare formulată de către un stat terț, cu privire la prioritatea cererii se va pronunța Ministerul Justiției, potrivit criteriilor stabilite la art. 90 din Statut.

(22) Ministerul Justiției, în calitate de autoritate centrală, va comunica celorlalte state solicitante și Curții Penale Internaționale prioritatea acordată potrivit alin. (21).

**Transferul temporar
către Curtea Penală
 Internațională
 al persoanelor
 deținute, în vederea
 identificării
 sau audierii**

Art. 7. — (1) O persoană aflată în stare de deținere pe teritoriul României poate fi transferată temporar către Curtea Penală Internațională, pentru identificare sau pentru a fi audiată ca martor.

(2) Cererea va fi formulată în scris și va fi transmisă Ministerului Justiției. Cererea de transfer temporar va preciza motivele solicitării, perioada pentru care se solicită transferarea și angajamentul că persoana va fi ținută în stare de arest.

(3) Ministerul Justiției, după efectuarea controlului de regularitate, va înainta cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea sesizării instanței.

(4) Cu privire la cererea de transfer temporar se pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, prin sentință motivată, cu participarea procurorului și după ascultarea persoanei al cărei transfer temporar se solicită, în prezența unui apărător și, dacă este cazul, a unui interpret. Sentința este definitivă.

(5) Condițiile transferului se stabilesc prin acord scris între Ministerul Justiției și Curtea Penală Internațională. Ministerul Justiției va pune în aplicare dispozițiile sentinței Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Durata arestului efectuat în aplicarea prezentului articol se scade din pedeapsa pe care persoana transferată o execută sau o va executa pe teritoriul României.

(7) Preluarea și returnarea persoanei transferate vor avea loc la un punct de trecere a frontierei de stat a României, cu sprijinul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, iar cheltuielile aferente sunt suportate de către Curtea Penală Internațională.

Tranzitul

Art. 8. — (1) Prezentul articol reglementează cazul în care, în temeiul art. 87 din Statut, Curtea Penală Internațională adresează o cerere de tranzit a unei persoane predate de către un alt stat parte la Statut, doar în cazul în care transportul are loc prin mijloace terestre sau aeriene și în acest din urmă caz este necesară o aterizare pe teritoriul României.

(2) Cererea de tranzit va fi însoțită de următoarele documente:

- a) semnalmentele persoanei transportate;
- b) o expunere scurtă a faptelor și a calificării lor juridice;
- c) mandatul de arestare și hotărârea de predare.

(3) În cazul în care tranzitul se va efectua în vederea executării pedepsei privative de libertate într-un stat parte la Statut, alături de documentele prevăzute la alin. (2) se va prezenta și copia acordului dintre Curtea Penală Internațională și statul în care se va executa pedeapsa, precum și o copie a hotărârii de condamnare.

(4) În cazul producerii unui eveniment neprevăzut pe teritoriul României atunci când transportul are loc prin mijloace terestre sau în cazul unei aterizări neprevăzute pe teritoriul României este suficientă formularea de către Curtea Penală Internațională a unei notificări, cu efectul unei cereri de arestare provizorie, în așteptarea cererii formale de tranzit. Persoana predată poate fi reținută de către autoritățile române pentru o perioadă maximă de 96 de ore.

(5) Cererea prevăzută la alin. (4) se transmite Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București. Procurorul poate dispune măsura reținerii pentru o durată de maximum 24 de ore. Procurorul sesizează Curtea de Apel București cu privire la luarea măsurii preventive cu cel puțin 6 ore înainte de expirarea duratei reținerii. Instanța se pronunță prin încheiere motivată, înainte de expirarea duratei reținerii. Împotriva încheierii instanței poate formula apel procurorul sau persoana predată, în termen de 24 de ore de la pronunțare. Apelul formulat împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea măsurii arestării provizorii nu este suspensiv de executare și se soluționează în termen de 24 de ore.

(6) Reținerea și arestarea provizorie se execută într-unul din centrele de reținere și arestare preventivă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne. După expirarea perioadei prevăzute la alin. (4), persoana predată va fi pusă în libertate de îndată.

(7) Asupra cererii de tranzit se pronunță Ministerul Justiției, care comunică de îndată hotărârea sa Curții Penale Internaționale și Centrului de Cooperare Polițienească Internațională.

**Identificarea
și localizarea unei
persoane sau a unor
bunuri**

Art. 9. — (1) Cererea de identificare și localizare a unei persoane sau a unui bun, transmisă în scris de către Curtea Penală Internațională, va cuprinde următoarele informații:

- a) expunerea succintă a obiectului cererii;
- b) informații cât mai detaliate posibil asupra persoanei în măsura în care sunt cunoscute, ale bunului sau locului care trebuie să fie identificat sau localizat, în așa fel încât asistența solicitată să poată fi acordată;
- c) expunerea succintă a faptelor esențiale care justifică cererea;
- d) expunerea motivelor și explicarea detaliată a procedurilor sau a condițiilor ce trebuie respectate;
- e) orice informație necesară, potrivit legii române, pentru executarea cererii;
- f) în măsura posibilităților, orice altă informație utilă pentru identificarea și localizarea bunurilor;
- g) în măsura posibilităților, orice date utile pentru identificarea și localizarea persoanelor (nume, prenume, data nașterii, cod numeric personal, adresa de domiciliu).

(2) Ministerul Justiției efectuează de îndată examenul de regularitate internațională a cererii și, în cazul în care cererea este formulată de către procurorul Curții Penale Internaționale, o transmite către parchetul de pe lângă curtea de apel competent în funcție de domiciliul persoanei sau de localizarea bunului.

(3) În cazul cererilor formulate de către Camera preliminară, Camera de primă instanță sau Camera de apel din cadrul Curții Penale Internaționale, Ministerul Justiției transmite cererea curții de apel competente în funcție de domiciliul persoanei sau localizarea bunului.

(4) În cazul în care reprezentanții ai Curții Penale Internaționale își manifestă intenția de a participa la executarea cererii, dispozițiile art. 232 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Obținerea de probe, inclusiv de declarații, și transmiterea de probe, inclusiv expertize și rapoarte

Art. 10. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională transmite, în scris, o cerere de obținere de probe, inclusiv de declarații, către Ministerul Justiției, în calitate de autoritate centrală.

(2) Cererea va cuprinde următoarele informații:

- a) expunerea succintă a obiectului cererii;
- b) expunerea succintă a faptelor esențiale care justifică cererea;
- c) expunerea motivelor și explicarea detaliată a procedurilor sau a condițiilor ce trebuie respectate;
- d) orice informație necesară, potrivit legii române, pentru executarea cererii;
- e) orice altă informație utilă pentru ca asistența în vederea obținerii de probe, inclusiv de declarații, să poată fi acordată.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

Audierea persoanelor care fac obiectul unei anchete sau urmăririi penale

Art. 11. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională transmite, în scris, o cerere de audiere a persoanelor care fac obiectul unei anchete sau urmăririi penale.

(2) Cererea va cuprinde următoarele informații:

- a) expunerea succintă a obiectului cererii;
- b) expunerea succintă a faptelor esențiale care justifică cererea;
- c) expunerea motivelor și explicarea detaliată a procedurilor sau a condițiilor ce trebuie respectate;
- d) orice informație necesară, potrivit legii române, pentru executarea cererii;
- e) orice altă informație utilă pentru ca autoritatea judiciară să poată proceda la audiere;
- f) indicarea, dacă este cazul, a întrebărilor care să fie adresate persoanelor care fac obiectul unei anchete sau urmăririi penale;

g) dacă este cazul, indicarea reprezentanților Curții Penale Internaționale care vor participa la audiere.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

Notificarea de documente, inclusiv de acte procedurale

Art. 12. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională transmite, în scris, o cerere de notificare de documente, inclusiv de acte procedurale.

(2) Cererea va cuprinde următoarele informații:

- a) expunerea succintă a obiectului cererii;
- b) expunerea succintă a faptelor esențiale care justifică cererea;
- c) expunerea motivelor și explicarea detaliată a procedurilor sau a condițiilor ce trebuie respectate;
- d) orice informație necesară, potrivit legii române, pentru executarea cererii;
- e) indicarea datelor necesare pentru identificarea persoanelor cărora urmează a le fi notificate documentele sau faptul că nu există aceste date.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

Măsurile care să faciliteze înfățișarea voluntară în fața Curții Penale Internaționale a persoanelor care au calitatea de martori sau experți

Art. 13. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională transmite, în scris, o cerere prin care adresează autorităților române solicitarea de a facilita înfățișarea voluntară în fața Curții Penale Internaționale a persoanelor care au calitatea de martori sau experți.

(2) Cererea va cuprinde următoarele informații:

- a) expunerea succintă a obiectului cererii;
- b) expunerea succintă a faptelor esențiale care justifică cererea;
- c) expunerea motivelor și explicarea detaliată a procedurilor sau a condițiilor ce trebuie respectate;
- d) orice informație necesară, potrivit legii române, pentru executarea cererii;
- e) indicarea datelor necesare pentru identificarea martorilor sau experților a căror prezență este solicitată de Curtea Penală Internațională.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

(4) Instanța sau parchetul competent citează persoana vizată de cerere, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală. Martorului sau expertului i se comunică cererea de a se înfățișa personal în fața Curții Penale Internaționale și i se dă posibilitatea de a-și exprima opinia.

(5) Instanța sau parchetul va întocmi un proces-verbal, care va fi înaintat Ministerului Justiției, spre a fi comunicat Curții Penale Internaționale.

Cercetări la fața locului, în special exhumarea și examinarea de cadavre îngropate în gropi comune

Art. 14. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională transmite, în scris, o cerere prin care adresează autorităților române solicitarea de a face cercetări la fața locului, în special exhumarea și examinarea de cadavre în gropi comune.

(2) Cererea va cuprinde următoarele informații:

- a) expunerea succintă a obiectului cererii;
- b) expunerea succintă a faptelor esențiale care justifică cererea;
- c) expunerea motivelor și explicarea detaliată a procedurilor sau a condițiilor ce trebuie respectate;
- d) orice informație necesară, potrivit legii române, pentru executarea cererii;
- e) orice altă informație utilă pentru ca organul de urmărire penală să poată proceda la efectuarea cercetării la fața locului, la exhumarea și examinarea cadavrelor îngropate în gropi comune;
- f) indicarea datelor necesare pentru identificarea locului unde se vor administra probele.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

Efectuarea unor percheziții

Art. 15. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională transmite, în scris, o cerere de efectuare a unei percheziții.

(2) Cererea va cuprinde următoarele informații:

- a) expunerea succintă a obiectului cererii;
- b) expunerea succintă a faptelor esențiale care justifică cererea;
- c) expunerea motivelor și explicarea detaliată a procedurilor sau a condițiilor ce trebuie respectate;
- d) orice informație necesară, potrivit legii române, pentru executarea cererii;
- e) orice altă informație utilă pentru ca autoritatea judiciară română să poată proceda la efectuarea unei percheziții.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 16. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională transmite în scris o cerere de transmitere de dosare și documente, inclusiv dosare și documente oficiale.

(2) Cererea va cuprinde următoarele informații:

- a) expunerea succintă a obiectului cererii;
- b) expunerea succintă a faptelor esențiale care justifică cererea;
- c) expunerea motivelor și explicarea detaliată a procedurilor sau a condițiilor ce trebuie respectate;
- d) orice informație necesară, potrivit legii române, pentru executarea cererii;
- e) orice altă informație utilă pentru ca autoritatea judiciară română să poată proceda la identificarea documentelor și dosarelor necesare Curții Penale Internaționale.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

(4) Instanța de judecată sau parchetul competent să execute cererea poate transmite documentele sau dosarele sub condiția restituirii.

(5) În cazul în care documentele sau dosarele a căror transmitere se solicită sunt indispensabile pentru soluționarea unei cauze de competența autorităților române se poate dispune amânarea remiterii acestora sau, cu acordul Curții Penale Internaționale, pot fi transmise copii certificate.

Art. 17. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională transmite Ministerului Justiției o cerere având ca obiect luarea măsurilor necesare în vederea protejării unei persoane care are calitatea de victimă sau de martor.

(2) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

(3) Instanța sau procurorul poate dispune aplicarea uneia dintre măsurile prevăzute de art. 126 alin. (1), respectiv art. 127 lit. a) și b) din Codul de procedură penală.

(4) În cazul în care Curtea Penală Internațională transmite o cerere având ca obiect audierea victimei sau martorului amenințat, instanța sau procurorul poate dispune, suplimentar, una dintre măsurile prevăzute la art. 126 alin. (1) lit. c) și d), respectiv art. 127 lit. c), d) și e) din Codul de procedură penală.

(5) Dispozițiile art. 126 alin. (2)—(4) și (8), art. 128 alin. (4)—(8), respectiv art. 129 alin. (1) și (4)—(7) din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

(6) În situația în care Curtea Penală Internațională transmite Ministerului Justiției o cerere având ca obiect includerea unei persoane în programul de protecție a martorilor și luarea unor măsuri de protecție și asistență dintre cele prevăzute de Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, autoritatea judiciară competentă analizează și dispune în baza evaluării realizate de către Oficiul Național pentru Protecția Martorilor cu privire la măsurile de protecție și asistență ce pot fi aplicate pe teritoriul României.

(7) În vederea stabilirii condițiilor relocării pe teritoriul României și implementării măsurilor de protecție și asistență a martorilor protejați, Oficiul Național pentru Protecția Martorilor încheie acorduri operative cu Divizia de ajutor a victimelor și martorilor din cadrul Curții Penale Internaționale, pentru fiecare caz în parte.

(8) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (5) durează până când Curtea Penală Internațională notifică autoritățile române cu privire la faptul că acestea nu mai sunt necesare sau până când persoana amenințată părăsește teritoriul României.

(9) Măsurile de protecție și asistență prevăzute la alin. (6) și (7) durează până când Curtea Penală Internațională notifică autorităților române cu privire la faptul că acestea nu mai sunt necesare sau până când organul judiciar competent, în baza solicitării Oficiului Național pentru Protecția Martorilor, dispune încetarea programului.

Art. 18. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională transmite Ministerului Justiției o cerere având ca obiect luarea măsurilor necesare conservării unor mijloace de probă.

(2) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător. Competența teritorială a organelor judiciare este stabilită după localizarea bunurilor care fac obiectul cererii.

(3) Procurorul dispune prin ordonanță, iar instanța prin încheiere motivată. Dispozițiile art. 249, art. 250 alin. (1)—(5) din Codul de procedură penală, respectiv ale art. 250¹, 251, 252, 253 și 254 din același cod se aplică în mod corespunzător.

(4) Remiterea mijloacelor materiale de probă poate fi amânată, în cazul în care acestea sunt indispensabile soluționării unei cauze de competența autorităților române, sau poate fi dispusă sub condiția restituirii.

Transmiterea de dosare și documente, inclusiv dosare și documente oficiale**Protejarea victimelor și martorilor****Conservarea mijloacelor de probă**

Indisponibilizarea bunurilor

Art. 19. — (1) Prezentul articol se aplică în cazurile în care Curtea Penală Internațională solicită indisponibilizarea bunurilor care constituie produsul infracțiunilor, a bunurilor, a activelor și instrumentelor care au legătură cu infracțiunile, în scopul confiscării eventuale a acestora.

(2) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(4) și ale art. 18 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul în care cererea de indisponibilizare se referă la mai multe bunuri aflate în circumscripția teritorială a două sau mai multe organe judiciare, competența de executare a cererii de indisponibilizare revine, în funcție de faza procesuală în care a fost formulată, Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, respectiv Curții de Apel București.

(4) Măsurile dispuse la solicitarea Curții Penale Internaționale nu trebuie să prejudicieze drepturile terților de bună-credință.

Confiscarea și punerea în executare a pedepsei amenzii

Art. 20. — (1) Cererea formulată de Curtea Penală Internațională în vederea confiscării bunurilor, activelor sau sumelor de bani care constituie produsul infracțiunii sau au fost folosite sau destinate să folosească, în orice fel, la săvârșirea infracțiunilor se soluționează de către curtea de apel competentă în funcție de localizarea acestora. În cazul în care cererea privește:

a) mai multe bunuri mobile sau sume de bani aflate în circumscripția unor curți de apel diferite, competența aparține Curții de Apel București;

b) mai multe bunuri mobile sau sume de bani și un bun imobil, competența aparține curții de apel în circumscripția căreia se află bunul imobil;

c) mai multe bunuri imobile, aflate în circumscripția unor curți de apel diferite, competența aparține curții de apel în circumscripția căreia se află bunul imobil având valoarea cea mai mare.

(2) În cazul în care cererea are ca obiect un bun iar acesta nu este găsit, se poate confisca echivalentul în bani în ipoteza în care, după consultare, Curtea Penală Internațională solicită luarea acestei măsuri. Echivalarea va fi făcută de către instanță, după consultarea cu Curtea Penală Internațională. În cazul în care apreciază necesar, instanța poate dispune efectuarea unei expertize, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.

(3) În cazul bunurilor imobile confiscate, acestea vor fi valorificate potrivit legii române, urmând a fi transferate către Curtea Penală Internațională sumele obținute în urma valorificării.

(4) Bunurile mobile sau sumele de bani confiscate se transferă în integralitate Curții Penale Internaționale. Modalitatea practică de transferare a bunurilor mobile se stabilește în urma consultărilor cu grefa Curții Penale Internaționale, prin intermediul Ministerului Justiției. Sumele de bani urmează să fie virate în conturile bancare indicate de către Curtea Penală Internațională de către organul însărcinat cu executarea.

(5) Dispozițiile art. 19 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) În cazurile în care Curtea Penală Internațională formulează o cerere având ca obiect punerea în executare a unei pedepse cu amendă, competența de soluționare a cererii revine Curții de Apel București. Dispozițiile art. 559 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător. Sumele de bani rezultate ca urmare a punerii în executare a amenzii sunt transferate în integralitate Curții Penale Internaționale.

Transferul procedurilor către Curtea Penală Internațională

Art. 21. — (1) Transferul procedurii penale către Curtea Penală Internațională se solicită de către procurorul care efectuează urmărirea penală sau de către instanța de judecată care instrumentează o cauză al cărei obiect îl constituie una dintre infracțiunile prevăzute de Statut.

(2) Dispozițiile art. 127 alin. (2)—(4) din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(3) Cererea de transfer al procedurii se formulează de către procurorul care efectuează urmărirea penală sau de către instanța de judecată și se transmite Ministerului Justiției, însoțită de copii certificate ale tuturor actelor apreciate ca fiind relevante, cu excepția cazului în care Curtea Penală Internațională solicită transmiterea originalelor.

(4) Traducerea în limba engleză a cererii și actelor anexate se va efectua la solicitarea și pe cheltuielile parchetului sau instanței care formulează cererea.

(5) Ministerul Justiției va transmite cererea și documentele către Curtea Penală Internațională și va transmite autorității române solicitante răspunsul Curții Penale Internaționale privind admiterea sau respingerea transferului de proceduri.

(6) În cazul în care Curtea Penală Internațională respinge solicitarea autorităților române, urmărirea penală sau judecata va continua potrivit legii române.

Protecția informațiilor privind securitatea națională

Art. 22. — (1) Prezentul articol se aplică în toate cazurile în care divulgarea de informații sau de documente de către autoritățile române ar aduce atingere intereselor și securității naționale. Aceste cazuri sunt, în special, cele la care se referă art. 56 paragrafele 2 și 3, art. 61 paragraful 3, art. 64 paragraful 3, art. 67 paragraful 2, art. 68 paragraful 6, art. 87 paragraful 6 și art. 93 din Statut, precum și cazurile în care, în orice alt stadiu al procedurii, o astfel de divulgare poate fi pusă în discuție.

(2) Prezentul articol se aplică, de asemenea, când unei persoane i s-a solicitat de către autoritatea română de executare să furnizeze informații sau elemente de probă în executarea unei cereri de cooperare judiciară, transmisă de către Curtea Penală Internațională, iar aceasta a refuzat să o facă și a informat autoritățile române asupra faptului că divulgarea lor ar aduce atingere intereselor în materie de securitate națională.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), orice autoritate română sau orice persoană care ia cunoștință de vreuna dintre situațiile menționate va informa de îndată Ministerul Justiției.

(4) Ministerul Justiției, fiind informat potrivit alin. (3) sau dacă ia cunoștință, din orice altă sursă, că informații sau documente ale statului sunt sau vor fi probabil divulgate într-o anumită fază a procedurii și dacă apreciază că o astfel de divulgare ar aduce atingere intereselor de securitate națională, va informa de îndată autoritățile competente, în funcție de natura sau sursa informațiilor vizate, și va solicita avizul acestora.

(5) În cazul în care și după obținerea avizelor prevăzute la alin. (4) se apreciază că există pericolul de lezare a intereselor de securitate națională, Ministerul Justiției ia legătura cu Biroul procurorului, apărarea, Camera preliminară sau Camera de primă instanță din cadrul Curții Penale Internaționale, după caz, în scopul de a identifica toate măsurile rezonabile posibile pentru a găsi o soluție de comun acord.

(6) Când toate măsurile rezonabile posibile au fost luate pentru soluționarea problemei prin înțelegere, potrivit art. 72 paragraful 5 din Statut și când Ministerul Justiției, după consultarea prevăzută la alin. (4), apreciază că nu există nici mijloace și nici condiții care să permită autorităților române să comunice sau să divulge informațiile sau documentele fără a aduce atingere intereselor de securitate națională, va aduce la cunoștință acest fapt Curții Penale Internaționale, indicând motivele precise care au condus la această concluzie, cu excepția cazurilor în care însăși expunerea motivelor aduce atingere intereselor de securitate națională.

(7) În cazurile reglementate la alin. (6), Ministerul Justiției va informa Curtea Penală Internațională cu privire la imposibilitatea executării cererii.

Cheltuieli

Art. 23. — (1) Cheltuielile ocazionate de executarea unei cereri reglementate de prezenta lege sunt suportate, de regulă, de către statul român.

(2) Pe cale de excepție, sunt în sarcina Curții Penale Internaționale următoarele categorii de cheltuieli:

- a) indemnizațiile și remunerațiile martorilor și experților, precum și cheltuielile de călătorie și cazare;
- b) cheltuielile ocazionate de remiterea obiectelor și probelor;
- c) cheltuielile ocazionate de transferul persoanelor;
- d) alte cheltuieli considerate extraordinare de autoritățile române, având în vedere mijloacele umane și tehnice necesare pentru executarea cererii, prin raportare la cheltuielile obișnuite ocazionate de executarea unor măsuri similare potrivit legii române;
- e) cheltuielile ocazionate de implementarea măsurilor de protecție și asistență pentru persoanele incluse în Programul de protecție a martorilor, pe perioada derulării programului.

Regimul lingvistic

Art. 24. — (1) Cererile de cooperare adresate României vor fi redactate sau însoțite de o traducere în limba engleză.

(2) Răspunsurile autorităților române la cererile de cooperare adresate de către Curtea Penală Internațională vor fi întocmite sau vor fi însoțite de o traducere în limba engleză.

(3) Traducerile vor fi efectuate la solicitarea și pe cheltuiala autorității centrale, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Confidențialitatea

Art. 25. — (1) Autoritățile române respectă caracterul confidențial al cererilor formulate de către Curtea Penală Internațională, cu respectarea măsurilor de protecție a datelor cu caracter personal.

(2) Informațiile și documentele de care autoritățile române iau cunoștință în procedura de cooperare judiciară cu Curtea Penală Internațională nu pot fi divulgate altor persoane sau autorități ale statului, decât în măsura în care aceasta este necesară pentru executarea cererilor de cooperare judiciară.

(3) Informațiile la care se referă prezentul articol sunt exceptate de la regimul informațiilor de interes public, astfel cum sunt acestea reglementate prin Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

Protecția datelor cu caracter personal

Art. 26. — (1) Autoritățile române implicate în executarea cererilor formulate de către Curtea Penală Internațională prelucrează cu precădere date cu caracter personal, date genetice, date privind sănătatea și date biometrice, în scopul executării măsurilor solicitate de către Curtea Penală Internațională.

(2) Aceste date vor fi păstrate pentru un termen de 10 ani, la sfârșitul perioadei urmând să fie stocate în evidența pasivă pentru o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii cu încă 5 ani, fără a se depăși timpul necesar în acest scop.

Dispoziții finale

Art. 27. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și pentru cooperarea cu tribunalele penale internaționale ad-hoc și organisme similare înființate prin rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU, în măsura în care sunt compatibile cu statutul și cu regulile de funcționare ale acestora.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 159/1998 privind cooperarea autorităților române cu Tribunalul Internațional pentru urmărirea persoanelor presupuse a fi responsabile de grave violări ale dreptului internațional umanitar, comise pe teritoriul fostei Iugoslavii începând cu anul 1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 31 iulie 1998.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 7 martie 2022.
Nr. 44.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind cooperarea judiciară dintre
România și Curtea Penală Internațională**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind cooperarea judiciară dintre România și Curtea Penală Internațională și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 martie 2022.
Nr. 262.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 782

din 23 noiembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție ridicată de Alexandru Geamănu în Dosarul nr. 27.373/3/2016 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 403D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar note scrise, prin care solicită admiterea excepției și judecarea cauzei și în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât modalitatea de actualizare a despăgubirilor este una rezonabilă, de natură a minimaliza efectele devalorizării monedei naționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 245A din 1 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 27.373/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002.** Excepția de

neconstituționalitate a fost ridicată în Dosarul nr. 27.373/3/2016 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, care a omis să soluționeze cererea de sesizare a Curții Constituționale. Acest aspect a fost invocat ca motiv de apel soluționat de instanța de control judiciar prin sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate ridicată în fața primei instanțe în raport cu care a omis să se pronunțe. Excepția a fost invocată de Alexandru Geamănu într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii de compensare emise în temeiul Legii nr. 165/2013 de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, prin care a fost validată dispoziția primarului de acordare de măsuri compensatorii și a fost stabilit un număr de puncte.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale deoarece permit ca valoarea despăgubirilor să fie stabilită în funcție de valoarea viitoare a dolarului, a cărui rată de creștere nu este aceeași cu a leului, cele două economii, română și americană, fiind diferite, și permit ca statul să amâne soluționarea dosarelor în funcție de voința sa unilaterală.

7. Arată că din moment ce Legea nr. 165/2013 se referă la grila notarială din 2013, care are în vedere paritatea dolarului din 2013, nu se justifică luarea în calcul a parității dolarului din 2016, anul emiterii deciziei de compensare. În concluzie, susține că beneficiază de condiții mai puțin favorabile decât cele prevăzute de Legea nr. 165/2013, iar aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 înseamnă o profundă nedreptate care nu concordă cu dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție. În concluzie, consideră că dreptul de despăgubire trebuie stabilit potrivit prețurilor din anul 2013.

8. Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Procedura instituită prin dispozițiile Legii nr. 10/2001, inclusiv cu privire la valoarea imobilelor restituite prin echivalent, este una specială, derogatorie de la dreptul comun. Astfel, limitarea întinderii reparațiilor are în vedere posibilitățile economice și sociale luate în considerare de către legiuitor.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actul de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. I din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002. În realitate, având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea va reține ca obiect al acesteia numai dispozițiile art. I alin. (1) din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 18 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin

Legea nr. 48/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 25 martie 2004, cu modificările ulterioare. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: „(1) Pentru actualizarea despăgubirilor acordate în perioada cuprinsă între 6 martie 1945 și 22 decembrie 1989 se va utiliza un coeficient de actualizare aferent fiecărui an prin raportarea cursului leu/dolar S.U.A. din anul preluării, la cursul leu/dolar S.U.A. din anul emiterii deciziei/dispoziției prin care se soluționează notificarea. Acest coeficient de actualizare se va utiliza și pentru calculul valorii estimative a construcțiilor și terenurilor preluate în mod abuziv în intervalul de referință al legii.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind valorile supreme ale statului de drept.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale sunt criticate prin prisma momentului în raport cu care se stabilește valoarea actualizată a despăgubirilor încasate pentru imobilul în privința căruia se emite decizia de compensare prin puncte. Acestea stabilesc în concret modul de calcul al sumelor pe care persoanele îndreptățite trebuie să le restituie pentru a beneficia de măsurile reparatorii prevăzute de lege. Legiuitorul a optat ca actualizarea despăgubirilor acordate în perioada cuprinsă între 6 martie 1945 și 22 decembrie 1989 să se facă pe baza unui coeficient de actualizare raportat la cursul leu/dolar S.U.A., având în vedere că perioada de referință cuprinde un orizont de timp întins în care nu exista noțiunea de indice de inflație (în acest sens, a se vedea expunerea de motive a Legii nr. 48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002).

15. Prin Decizia nr. 236 din 27 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2004, Curtea a reținut că modul în care se asigură plata despăgubirilor foștilor proprietari în cazul în care imobilele nu pot fi restituite în natură, precum și actualizarea acestor despăgubiri sunt consecințe ale dreptului la despăgubire, având semnificația unor garanții pentru realizarea efectivă a acestui drept. Curtea a mai observat că „soluțiile adoptate de legiuitor cu privire la modul de stabilire a despăgubirilor și a întinderii acestora sunt în concordanță cu exigențele reglementărilor internaționale. Referitor la reparația în ipoteza privării de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit, pe de o parte, că dreptul la indemnizare trebuie să aibă un quantum rezonabil, iar pe de altă parte că metoda de evaluare a bunului trebuie să fie, la rândul ei, în mod manifest rezonabilă”.

16. Distinct de această decizie ale cărei considerente rămân valabile, Curtea reține că dispozițiile legale criticate dau expresie voinței legiuitorului care dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, scopul urmărit de acesta fiind dezdăunarea corespunzătoare a persoanelor îndreptățite, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, necesare și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății.

17. Prin urmare, legiuitorul a ales un criteriu care să asigure un echilibru valoric între prestații, respectiv între valoarea despăgubirilor acordate de stat la momentul preluării imobilului și valoarea despăgubirilor restituite. Acest criteriu este unul abstract, fundamentat pe cursul valutar de la momentul restituirii. Nu se poate susține că prin utilizarea acestui criteriu vreuna dintre părți, statul sau persoana îndreptățită, ar fi avantajată, întrucât ambele părți vor fi supuse riscului cursului valutar și se vor supune aprecierii sau deprecierei valorii monetare. Totodată, până la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, persoana îndreptățită la restituire are o simplă expectanță de a dobândi măsurile reparatorii instituite prin lege și o eventuală obligație de restituire a despăgubirilor primite la data preluării imobilului.

18. În continuare, Curtea observă că potrivit prevederilor art. 21 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a

imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, autoritatea competentă emite decizia de compensare prin puncte a imobilului preluat în mod abuziv, după ce, în prealabil, acesta a fost evaluat prin aplicarea grilei notariale și după scăderea, acolo unde este cazul, a valorii actualizate a despăgubirilor încasate la data preluării.

19. Astfel, dispozițiile art. 21 alin. (7) din Legea nr. 165/2013 reglementează o regulă logică de calcul al despăgubirilor convenite sub formă de puncte, în sensul că, la stabilirea numărului de puncte se va ține cont de despăgubirile anterior încasate pentru imobilul în cauză. Așadar, dacă persoana îndreptățită a încasat în trecut, în contul aceluiași imobil, anumite despăgubiri, atunci valoarea actualizată a acestora se va scădea din valoarea imobilului evaluat. Această regulă consacră o modalitate echitabilă de despăgubire, din moment ce se raportează la valoarea actualizată a despăgubirilor deja încasate, dar și la sistemul grilei notariale, aplicabil tuturor persoanelor destinate ale Legii nr. 165/2013, și evită, în același timp, îmbogățirea fără justă cauză atât a destinatarului

normei, pe de o parte, cât și a statului, pe de altă parte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 326 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 23 iunie 2015).

20. Prin urmare, faptul că actualizarea valorii despăgubirilor deja încasate și care trebuie rambursate se realizează prin raportare la anul emiterii deciziei, iar această valoare se scade din valoarea imobilului evaluat nu este de natură a aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, în componenta sa referitoare la dreptate ca valoare supremă, întrucât despăgubirile acordate persoanelor îndreptățite trebuie să fie drepte, echitabile, rezonabile și proporționale.

21. În fine, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că, dacă prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Geamănu în Dosarul nr. 27.373/3/2016 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. I alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 784

din 23 noiembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 56, ale art. 76 și ale art. 82 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 56, ale art. 76 și ale art. 82 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, excepție ridicată de Steliana Iamandi, Maria Argintaru și George Iamandi în Dosarul nr. 13.283/300/2016 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă și care

formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 528D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Faptul că procedura de uzucapiune se aplică posesiilor începute după intrarea în vigoare a noului Cod civil, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție, a mai fost supus controlului de constituționalitate, Curtea constatând constituționalitatea acestuia, spre exemplu, prin Decizia nr. 370 din 30 mai 2017 sau Decizia nr. 337 din 22 mai 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 13.283/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 56, ale art. 76 și ale art. 82 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Steliana Iamandi, Maria Argintaru și George Iamandi într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind constatarea dobândirii unui drept de proprietate prin uzucapiune.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, potrivit căreia procedura specială reglementată de prevederile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă în privința posesiilor începute anterior intrării în vigoare a Codului civil, sunt neconstituționale.

6. Menționează că excepția de neconstituționalitate este singurul mijloc de corectare a unei practici judiciare abuzive, nelegale, care constituie o greșită interpretare și aplicare a principiului aplicării legii civile în timp. O soluție echitabilă pentru garantarea dreptului de proprietate ar fi fost ca legiuitorul să instituie proceduri juste de recunoaștere a dreptului de proprietate și pentru situațiile născute în timpul regimului comunist, când circulația terenurilor era interzisă.

7. Autorii excepției propun ca noua lege procesuală să se aplice și situațiilor născute sub vechea lege. Soluția dată de instanța supremă prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015 este injustă, neproportională și creează condiții de inegalitate în fața legii. Astfel, beneficiarii noii legi, în condițiile în care nu pot identifica proprietarul, au la dispoziție procedura prevăzută de art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, pe când persoanele cărora li se aplică legea veche nu pot identifica de mulți ani fostul proprietar sau moștenitorii acestuia, întrucât nicio instituție nu ține evidența acestora.

8. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile legale criticate nu pun în discuție instituirea vreunei discriminări, nu îngăduiesc accesul liber la justiție și nu nesocotesc dreptul de

proprietate. Prin urmare, precizează că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 56, ale art. 76 și ale art. 82 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil. Având în vedere motivarea excepției, Curtea va reține ca obiect al acesteia dispozițiile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 56, ale art. 76 și ale art. 82 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii.

14. Dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă sunt cuprinse în cartea a VI-a — *Proceduri speciale*, titlul XII — *Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii* din Codul de procedură civilă, respectiv art. 1.050 — *Domeniul de aplicare*, art. 1.051 — *Instanța competentă. Cuprinsul cererii*, art. 1.052 — *Procedura de judecată. Căi de atac* și art. 1.053 — *Înscrierea în cartea funciară a dreptului uzucapat*.

15. Prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015 privind examinarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 7 ianuarie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii și a decis că: „În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă și art. 56, art. 76 și art. 82 din Legea nr. 71/2011 stabilește că procedura specială reglementată de prevederile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă în privința posesiilor începute anterior intrării în vigoare a Codului civil.”

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, se invocă și Primul Protocol adițional la Convenție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 370 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 8 august 2017, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul

legii. Cu acel prilej a reținut, în esență, că, prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit, practic, aplicarea normelor procedurale în funcție de reglementarea de drept material în cauză, sens în care a reținut că, în cazul în care posesia a început anterior intrării în vigoare a Codului civil, iar acțiunea este introdusă după intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, sub aspect material, sunt aplicabile normele de drept în vigoare la data începerii posesiei, iar, sub aspect procedural, se aplică dispozițiile generale și cele vizând procedura contencioasă din Codul de procedură civilă. Cu privire la această interpretare, Curtea a reținut că art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2). În acest sens a subliniat faptul că, potrivit jurisprudenței sale referitoare la principiul neretroactivității legilor, o lege devine obligatorie numai după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, ea rămânând în vigoare până la apariția unei alte legi care o abrogă, în mod explicit sau implicit. Potrivit acestui principiu constituțional, ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a noii legi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării acestei legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare. A decide că, prin dispozițiile sale, legea nouă ar putea desființa sau modifica situații juridice anterioare, existente ca o consecință a actelor normative care nu mai sunt în vigoare, ar însemna să se încalce principiul constituțional al neretroactivității legii civile. Însă legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi. În ceea ce privește determinarea situațiilor juridice care rămân supuse vechii reglementări, precum și a celor care vor fi guvernate de noua reglementare, aceasta reprezintă o chestiune de aplicare în timp a legii, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Steliana Iamandi, Maria Argintaru și George Iamandi în Dosarul nr. 13.283/300/2016 al Judecătoriei Sectorului 2 București și constată că dispozițiile art. 1.050—1.053 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 56, ale art. 76 și ale art. 82 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, în interpretarea dată prin Decizia nr. 19 din 5 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

3. Motivul de fapt

4. Temeiul de drept

5. Data comunicării

Data comunicării reprezintă data la care se efectuează comunicarea actului administrativ fiscal emis în formă letrică, în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

— data semnării de primire, dacă se asigură remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data înscrisă de poștă la remiterea „confirmării de primire”, dacă a fost transmis prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în condițiile art. 47 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— data la care expiră termenul de 15 zile de la data afișării anunțului publicitar, în condițiile art. 47 alin. (5)—(7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Data comunicării reprezintă data la care se efectuează comunicarea actului administrativ fiscal emis în formă electronică,

în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

— data la care expiră termenul de 15 zile de la data comunicării prin mijloace electronice de transmitere la distanță, ori de câte ori contribuabilul/plătitorul a optat pentru această modalitate de comunicare, în condițiile art. 47 alin. (15) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

6. Termenul de plată

Diferențele de impozit, taxă sau contribuție stabilite de organele fiscale ca urmare a verificării documentare se plătesc, potrivit art. 156 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în funcție de data comunicării prezentei decizii, astfel:

— până la data de 5 a lunii următoare inclusiv, când data comunicării este cuprinsă în intervalul 1—15 din lună;

— până la data de 20 a lunii următoare inclusiv, când data comunicării este cuprinsă în intervalul 16—31 din lună.

7. Mențiuni privind audierea contribuabilului și, respectiv, informarea acestuia despre aspectele constatate și consecințele fiscale.

8. În conformitate cu art. 268 și 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului act administrativ fiscal se poate formula contestație, care se depune, în termen de 45 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii.

Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță și este emisă, potrivit prevederilor art. 149 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sub rezerva verificării ulterioare.

Decizia de impunere conține un număr de ..... pagini.

Aprobat	Avizat	Întocmit	
Conducătorul structurii care a efectuat verificarea documentară, Funcția	Șef de serviciu	Funcționarul/Funcționarii public/publici care a/au efectuat verificarea	Semnătura
Numele și prenumele	Numele și prenumele	Numele și prenumele	
Semnătura	Semnătura		

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

